

[Chr. Thomsen.]

vil medføre, at der bliver færre og færre stillinger for dem, der bliver uddannet ved landbruget. Jeg deler ikke den opfattelse. Jeg tror, at selv om vi får en meget stor nedgang i antallet af landbrug, vil udviklingen inden for landbruget som inden for alle andre erhverv medføre, at der i virkeligheden bliver brug for flere og flere med en større og bedre uddannelse; jeg deler altså ikke den opfattelse, at man af den grund ikke skulle have to skoler.

Jeg tror, dette lovforslag vil glæde mange. Jeg erindrer jo under de tre års udvalgsarbejde, hvilken temmelig kompakt modstand vi mødte. Jeg tror dog ikke, at lovforslaget vil glæde alle de yngre lærerkæfter ved veterinær- og landbohøjskolen. Når jeg siger, at vi mødte modstand, vil jeg blandt andet begrunde det med, at alt det talmateriale, vi fik i de tre år, viste den mærkværdighed, at det hver eneste gang var kolossalt dyrt at bygge i provinsen, medens det kunne gøres langt billigere i København — altså det absolut modsatte af, hvad der er tilfældet ved alt andet byggeri, der jo er betydelig dyrere i København end i provinsen. Jeg bestred dengang det talmateriale, vi fik, og jeg fik ret. Det faldt oven i købet i min lod at prøve at rette det op, da vi på et senere tidspunkt måtte gå til finansudvalget og bede om yderligere 26 mill. kr., og jeg var ikke overrasket over at skulle gå den vej. Jeg har hele tiden, siden vi behandlede sagen i udvalget, ment, at når det drejede sig om Frederiksberg, skønnede man altid i underkanten; og det modsatte, når der var tale om provinsen.

Så nævnes det i bemærkningerne, at det vil være langt dyrere at opføre en halv veterinærskole i Odense end at udbygge til det fulde antal i København. Det er da klart, at det vil være det, for det, der er så dyrt, er de meget kostbare dyreklinikker. Men man burde vel så også i bemærkningerne have tilføjet, at når man først havde bygget den halve veterinærskole i Odense med tilhørende klinikker, ville det have kostet meget lidt at flytte resten af veterinærerne fra Frederiksberg til Odense, fordi det så kun drejede sig om normale klasseværelser. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis man bare havde fået påbegyndt i Odense, så ville både veterinærskolen og

landbrugsskolen, ja, selv de mest reaktionære kræfter, have kunnet se, hvilken fordel der var ved at arbejde ude i det åbne land i nær tilknytning til det jordbrug, som skolen skal tjene.

I bemærkningerne tales der nu om yderligere 25 mill. kr. til inventar. Der står ikke noget om, hvorvidt det er det endelige og det rigtige tal; først det egentlige beløb, så 26 mill. kr., og nu taler man om 25 mill. kr.; det vil sige, at medens man for provinsens vedkommende fik de eksakte tal for en total, nyopført skole, så kommer man her med dem dråbevis. Jeg tror, jeg får ret, når jeg siger, at slutfacit, slutsummen for udbygningen på Frederiksberg, når op på en højde, som måske dengang var med til at afskrække mange af dem, der egentlig gerne ville bygge ude i provinsen. Man får det bare dråbevis, der bliver ligesom lagt et tågesløv over, hvad de egentlige udgifter er, og hvad slutsummen vel når op på.

Jeg beklager meget, at vi ikke i 1961 var nået så langt, at vi samtidig med behandlingen af lovforslaget om veterinær- og landbohøjskolen kunne have behandlet det lovforslag, der skal til behandling her i det høje ting næst efter dette lovforslag; så kunne vi nemlig have foretaget en bedre og en mere samlet planlægning af den højere undervisning her i landet. Jeg tror, det for eftertiden vil være svært at forstå, hvorfor man påtænker at opføre et aflastningsuniversitet i Roskilde med alle de tråde, en sådan skole vil have til København; medens man lader veterinær- og landbohøjskolen blive inde på brostenene, den skole, som har brug for forsøgsgårde af mange forskellige arter både til forskning og undervisning, og som skal længere og længere ud på Sjælland for at skaffe dyr til veterinærerne; efterhånden er der jo ingen dyr tilbage i den østlige del af Sjælland. Hvis vi dengang kunne have foretaget en samlet vurdering, tror jeg, ingen i dette høje ting ville have tænkt sig, at veterinærerne skulle blive i byen, mens man lavede et aflastningsuniversitet ved Roskilde. Derfor kan man dybt beklage, at man ikke dengang havde det hele til en samlet behandling. Nu vælger man sandsynligvis den for fremtiden absolut dyreste driftsform for de to skoler.

Jeg kan for mit vedkommende tiltræde, at byggeperioden udstrækkes til finansåret